

L'esquerra espanyola i els penya-segats

«La dificultat de la investidura dona pistes sobre les limitacions d'un diàleg entre les parts per resoldre el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat»

L'afirmació que un espanyol de dretes és el més semblant a un espanyol d'esquerres admet molts matisos, encara que la va escriure Josep Pla, però sí que sovint l'esquerra espanyola es mostra tan irresponsable com la dreta. El serial que ens ofereix des del 28-A és certament millorable. La incapacitat per arribar a un acord entre el PSOE i Podem esgota la paciència dels electors d'uns i altres. Diuen que els estratègics de Moncloa juguen amb la "carta Errejón" per espantar Pablo Iglesias amb unes noves eleccions el novembre. Un escenari en què el camp progressista espanyol es presentaria fragmentat en tres opcions.

De moment, les estratègies "intel·ligents" d'Errejón ja han contribuït, poc o molt, a donar al bloc PP-Cs-Vox un triomf a Madrid. Un resultat que ha salvat la cara de les tres dretes, que poden continuar governant la Comunitat i han recuperat l'alcaldia. Ahir, a la Rioja, la diputada de Podem va unir el seu vot al bloc de PP i Ciutadans per impedir la investidura de la candidata socialista. Uns exigeixen diverses conselleries, els altres ni parlar-ne.

El rebuig a tot el que aparenti compartir el poder s'ha convertit en un tret de la política espanyola. Qualsevol concessió és vista com un signe de feblesa i no hi ha terme mig entre els addictes i els adversaris. Una escenificació de la dificultat dels acords d'investidura que dona pistes sobre les limitacions d'un possible diàleg entre les parts per resoldre el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat.

La història electoral està plena d'exemples de dissolucions anticipades i eleccions forçades que han acabat com el rosari de l'aurora. Cap d'elles s'ha decidit amb les enquestes en contra. La dona de l'expresident francès Jacques Chirac, Bernadette, encara no ha perdonat a Dominique de Villepin, el braç dret del seu marit, que el convencés per dissoldre l'Assemblea Nacional el 1997 per ampliar la seva majoria. Les urnes van donar un triomf de les esquerres. Chirac es va haver d'empassar cinc anys de govern socialista.

Més recentment, a Theresa May els daus de la política la van enganyar. Després d'assegurar que no ho faria, va dissoldre el Parlament per escombrar els laboristes de Jeremy Corbyn en plena gestió del Brexit. El resultat va ser negatiu per ella i va estar a punt de perdre el poder, amb Corbyn reforçat. Ara, May viu els darrers dies a Downing Street. Sembla que l'experiència hauria de fer més prudent Pedro Sánchez. Però el president en funcions continua jugant amb els daus al caire del penya-segat.